

1420/1994

Given i Helsingfors den 29 december 1994

Lag om ändring av kärnenergilagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kärnenergilagen av den 11 december 1987 (990/87) 3 § 3, 6 och 7 punkten, 17 § 1 mom. samt i 2 mom. det inledande stycket, 21 § 1 mom. 5 och 6 punkten samt i 1 mom. det avslutande stycket, 32 § 1 mom. 2 punkten samt 75 § 2 mom. och

fogas till 3 § en ny 8 punkt, till lagen nya 6 a och 6 b §§, till 21 § 1 mom. en ny 7 punkt, till lagen en ny 21 a §, till 54 § ett nytt 2 mom., till 55 § 2 mom. en ny 6a punkt, till 63 § ett nytt 3 mom., samt till lagens 10 kap. en ny 68 a §, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

3) kärnavfall

a) radioaktivt avfall *i form av använt kärnbränsle eller i annan form* som uppkommit i samband med användning av kärnenergi eller såsom en följd därav, samt

b) sådana ämnen, föremål och konstruktioner som blivit radioaktiva i samband med användning av kärnenergi eller till följd därav och som tagits ur bruk och på grund av den fara deras radioaktivitet innebär föranleder speciella åtgärder,

6) *skyddsarrangemang* åtgärder som behövs för att skydda användningen av kärnenergi mot lagstridig verksamhet och som vidtas inom kärnanläggningen, på dess område, på någon annan plats eller i transportmedel där kärnenergi används,

7) *beredskapsarrangemang* åtgärder som är behövliga för begränsning av kärnskador och som vidtas inom kärnanläggningen, på dess område, på någon annan plats eller i transportmedel där kärnenergi används, samt

8) *Euratomfördraget* det fördrag som ingicks i Rom den 25 mars 1957 om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, sådant som det med stöd av fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen binder Finland.

6 a §

Ombesörjande av kärnavfall som uppkommit i Finland

Kärnavfall, som uppkommit i Finland i samband med användningen av kärnenergi eller som en följd av användningen av kärnenergi, skall hanteras, lagras och slutförvaras på ett sätt som är avsett att bli bestående i Finland.

Vad som ovan stadgas gäller inte i följande fall, varom skall stadgas genom förordning:

- 1) små mängder kärnavfall, som levereras eller som har levererats till utlandet för forskningsändamål, inte heller,
- 2) kärnavfall, som uppkommit i Finland i samband med driften av en forskningsreaktor eller som en följd därav.

6 b §

Bestämmelser angående kärnavfall som uppkommit utanför Finland

Kärnavfall, som uppkommit utanför Finland i samband med användningen av kärnenergi eller som en följd därav, får inte hanteras, lagras eller slutförvaras på ett sätt som är avsett att bli bestående i Finland.

Vad ovan stadgas gäller inte i följande fall, varom skall stadgas genom förordning:

- 1) små mängder kärnavfall, som levereras eller som har levererats till Finland för forskningsändamål, inte heller,
- 2) till sitt ursprung okänt kärnavfall, som avses i 80 § 1 mom.

17 §

Tillståndshavare

Tillstånd till användning av kärnenergi kan beviljas endast fysisk person, samfund eller myndighet som lyder under jurisdiktionen i en medlemsstat i Europeiska unionen.

Andra än i 1 mom. avsedda samfund eller myndigheter kan av särskilda skäl beviljas tillstånd att

21 §

Annan användning av kärnenergi

Tillstånd till verksamhet som avses i 2 § 1 mom. 2-5 punkten kan, när verksamheten förutsätter det, beviljas om

-
- 5) sökanden förfogar över behövlig sakkunskap och den organisation som handhar verksamheten samt behörigheten för den personal som handhar verksamheten är sakenlig,

6) sökanden bedöms ha ekonomiska och andra behövliga förutsättningar att bedriva verksamheten på ett säkert sätt och enligt Finlands internationella avtalsförpliktelser,

7) det samtycke som, i rådets direktiv om övervakning och kontroll av transport av radioaktivt avfall mellan medlemsstaterna och till och från gemenskapen (92/3/Euratom), förutsätts av främmande stater har erhållits och bestämmelserna i direktivet också i övrigt kan iakttas, och

användningen av kärnenergi även i övrigt motsvarar de i 5-7 §§ stadgade principerna och inte står i strid med förpliktelserna enligt Euratomfördraget.

21 a §

Genomförande av en gemensam marknad

När tillstånd som avses i 21 § söks för utförelse eller införelse av ämnen eller anordningar som avses i bilaga IV till Euratomfördraget mellan stater som är medlemmar i Europeiska unionen skall tillstånd beviljas, om, då verksamheten detta förutsätter, de förutsättningar om vilka stadgas i 21 § 1-6 punkten uppfylls och den användning av kärnenergi som avses i ansökan också i övrigt uppfyller de principer som stadgas i 4, 6 och 7 §§.

32 §

Ombesörjningsskyldighetens upphörande

Handels- och industriministeriet eller strålsäkerhetscentralen, i det fall att denna beviljat tillstånd till verksamhet som medför kärnavfall, skall bestämma att ombesörjningsskyldigheten upphört, när

2) kärnavfallet på ett sätt som enligt 6 a § 2 mom. kan godkännas som slutligt har förts utanför Finlands jurisdiktionsområde, eller

54 §

Den högsta ledningen och tillsynen på kärnenergiområdet

Ifall inte i någon annan lag eller förordning annat stadgas är handels- och industriministeriet den behöriga myndighet i Finland som avses i Euratomfördraget.

55 §

Tillsynsmyndighet

För utförandet av de uppgifter som nämns i 1 mom. skall strålsäkerhetscentralen särskilt

6 a) verka som den behöriga myndighet som förutsätts i det direktiv som nämns i 21 § 1 mom.7 punkten,

63 §

Tillsynsbefogenheter

Tillståndshavaren skall sörja för att den skyldighet att lämna information som avses i VII kapitlet i Euratomfördraget fullgörs och hålla sådan materialbokföring samt driftsbokföring som fördraget förutsätter. Tillståndshavaren skall i den omfattning som tillsynen förutsätter tillåta att de inspektörer som avses i 81 artikeln i fördraget får tillträde till de anläggningar och ställen i dennes besittning som inspektionen gäller.

68 a §

Handräckning då det gäller iakttagande av Euratomfördraget

Om malmer eller malmanrikningar som innehåller uran eller torium eller kärnämnen som tillståndshavaren har i sin besittning, med stöd av Euratomfördraget skall fråntas tillståndshavaren eller ifall sanktioner som gäller tillståndshavaren och som har utfärdats med stöd av kapitel VII i nämnda fördrag skall verkställas och tillståndshavaren inte har iakttagit de bestämmelser som getts om verkställighet, skall polismyndigheten på begäran av den behöriga myndigheten i Finland vid behov ge handräckning för att ovan nämnda åtgärder skall kunna vidtas. Vid behov skall husrannsakan eller kroppsvisitation företas på begäran av den behöriga myndigheten för att de ovan nämnda ämnena skall kunna hittas och tas i förvar av myndigheten.

På åtgärder som avses i 1 mom. skall tvångsmedelslagen (450/87) tillämpas om inte något annat följer av Euratomfördraget.

75 §

Sökande av ändring och verkställighet av beslut

Ändring i annat än i 1 mom. nämnt beslut som fattats av statsrådet, handels- och industriministeriet eller strålsäkerhetscentralen söks i den ordning som stadgas i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50), om inte annat följer av Euratomfördraget.

Såväl 6 a § som 32 § 1 mom. 2 punkten i denna lag skall träda i kraft 1996 vid en tidpunkt som stadgas genom förordning, dock inte före den 1 november 1996. Övriga stadganden i denna lag skall träda i kraft vid en tidpunkt som stadgas genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

På de ansökningar om tillstånd som gäller användning av kärnenergi och som är anhängiga då denna lag träder i kraft tillämpas denna lag.

RP 295/94
MiUB 15/94

Helsingfors den 29 december 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister
Ole Norrback